

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

III. Miraculum circa Eucharistiam in Polonia factum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

h' cecidit, Nobilem quendam hareticum ad exsatiandam rabiem suam sacerdotem quendam non procul à VVarsovia cruci affixisse. Quamvis autem regem non lateret quæ quum haretici alibi, tum præcipue Georgius Paullus in Polonia, & Volanus in Lithuania ad populum nouarum rerum studio & seditione inflammandum moliretur, nihilo tamen commotior satis habuit pro sua persona in Catholica Ecclesia permanere obedientia, interim nemini vllum religionis causa negotium faceffens, sed pacem omnibus indulgens. Sic pestilens hareticos morbus longe lateque præcepit,

*Dum medicas adhibere manus ad vulnera pastor
Abnegat, & meliora deos sedet omnia poscens.*

II. Ioannes Lascus nobilis Polonus, qui ex Anglia, vbi hæcenus delituerat, Maria regno admodum profugerat, vnus ex præcipuis fuit qui Calvinismum in Polonia profeminarunt, adductis secum Anglis quibusdam itidem fugitiuis. Huius fratrem Hieronymum à Lascos nos Anno M. D. LXXIII. vidimus, inter eos, qui vt Henricum Ducem tum Andegauensem ad Poloniæ capeffendum regnum accesserent venerant, Legatos. Et de Ioannis quidem ab ineunte ætate bonis litteris imbuti doctrina magna erat existimatio, qua ille frater, inter tot tamque diuersas doctrinas, quæ tum à varijs auctoribus in Polonia circumferbantur, Zuinglianismum tandem velut cerebri sui commentis optime congruentem, cui adhæresceret, elegit: sed quum leges quæ acerrime in eos qui à Catholica deficientes Ecclesia ad Nouas sectas transibant, vindicabant, metueret, in Germaniam primum, deinde in Angliam profugit, vbi Eduardo puero rege, Sacramentariorum secta vigeat: quo defuncto, & Maria in regnum surrogata, Lascus vt & reliqui exsules haretici proscripti sunt, qui inde Valedito suis in perfidia fratribus, duabus nauibus in Daniam traiecerunt, vbi spe fundandæ suæ Ecclesiæ frustrati, tentato etiam frustra in Saxonia inferiori siue VVandalicis ciuitatibus aditu, tandem Embdam Orientalis Frisiæ urbem primariam appulerunt. Annæ coniugis commendatione à Comite & Senatu recepti: vbi postea fluctuans hæc & diu errans Ecclesia aliquantulum conqueuit, immo altas egit radices. Lascus inde patriæ visendæ desiderio, in Poloniam redijt, ex itinere VVitenbergæ cum Philippo Melancthone colloquutus; atque ex eo tempore veram religio-

nem, inquit Beza, id est, Calvinismum Polonis annuaciavit, vsque ad annum M. D. LX. quo è vitis decessit. Felix, inquit idem Beza, quod horribiles illas tempestates Arrianismi, Tritheismi, & aliarum hareson quæ ibi postea inualuerunt, euitauit. Discipulos vero reliquit non paucos, in eadem schola educatos, qui eandem doctrinam magnis conatibus propagarunt, Christophorum Thretium, Paulum Lascum, alios, qui è diuersis locis & diuersas ob causas ad ea loca tamquam ad asylum confugerant. Nihil vero Polonorum conscientias magis perturbauit quam desiderium Cœnæ Dominicæ sub vtraque specie sumendæ; licet diuinitus ipsis Anno M. D. LVI. tale ipsis ostensum esset miraculum, quod merito etiam obstinatissimorum hominum incredulitati, nisi eorum animi à maligno obsessi fuissent spiritu, remedium afferre debuisset. Id quamvis à pluribus scriptoribus proditum sit, hoc loco tamen citra legentium fastidium repeti posse arbitror. Interim illud Catholicus lector obseruabit, quemadmodum tempore Saluatoris nostri Iesu Christi plures fuerunt dæmoniaci, quam toto fere illo tempore quo durauit Iudæorum Synagoga; sic sæculo illo Sacramentario plura visa fuisse miracula, quæ circa SS. Eucharistiæ Sacramentum contigerunt, quam villo retro, à nato vsque Salvatore. Miraculum vero illud sic habet.

III. *Pauper quædam & simplex femina, Dorothea nomine, Iudæi cuiusdam in oppido Sachazeth familiaritate diu vsa, ab ipso rogata fuit, vt si quando altare accederet Eucharistiæ sumenda gratia, panem consecratiuore exemtum clam in sudario absconderet, & ad se deferret: tres haleros & vestem holoserico simbriatam mercedis loco ipsi pollicitus. Facit infelix quod iussa erat, & Corpus Christi Domini in vigilia Paschatis in pago Cotzo à se receptum, & deinde clam absconditum, sequenti die Mercurij Iudæo illi apportat, cum quo tres alij erant, Michalech, Sachan & Iosaphus: qui mox illud in Synagogam delatum pugionibus confodiunt. Quid sit? Ex istibus copiosus promanat sanguis, quem illi in vitrum collectum afferuarunt.*

(O rem nefariam & abominandam! Vide, quæ soamentissimorum hominum furorem: vide etiam præsentem Dei vltionem, qui quam grauitè conrumelias huic SS. Sacramento illatas ferat, innumeris fere exemplis ostendit.) *Simile Anno M. D. CXCII. Oâobris Sternebachij euenisse, auctor Registri Mundi scribit; vbi Eleazar & alij Iudæi hostias nati, culere eos confixerunt, cuius mucro cruentus*

Aaa

etiam

essiam linteum quo illum inuoluerant, cyuent auit. Quo nefario & impio facinore detecto, Iudai illi omnes uisui cremati sunt. Hoc sane miraculum non multum dissimile est ei quod Sanctus Athanasius de Iudæis quibusdam refert, qui quum Iesum Christum in imagine sua rursus uellent crucifigere, ad ictus quos eidem infixerant, sanguinem uidere copiose profluentem. Sed ut ad primum nostrum redeamus miraculum, Re patefacta, & coram Rege, qui Vilna tunc erat in Lithuania, certis testimonijs probata, rex nihilominus diligenter amplius inquiri, & secundum comperta, in reos lege agi iussit. Denuo igitur re coram iudicibus ventilata, atque ita oculis subiecta ut negari non posset, nefaria illa sacrilega unã cum scelestissimis Iudæis feria sexta ante Festum Ascensionis Domini, ut triticibus flamma absumpta fuit, eodemque supplicio sequenti die omnes Iudæi qui in Synagoga fuerant, sunt afflicti Anno 556. Quis uero dubitet hoc miraculo Deum Polonis illis Calicem in Cõnz Dominicæ communionis tanta contentione flagitantibus, ostendere uoluisse, quum corpus extra sepulchrum ab anima, sanguine & diuina natura nequaquam separatõ sit, carnem Iesu Christi, quam in sacra communione sumimus, mortuam & ex sanguine non esse sed sancto sanguine, quem bibere desiderant, plenissimam, a se recipi, ut cum manducant carnem, & que bibant ac manducant, quemadmodum intritum ex alueolo Abacuc Prophetæ Daniel sumens in lacu & edebat & bibebar.

IV. Miraculum hoc tam illustre quum postea Nouorum illorum Prædicantium oculis à Catholicis opponeretur, quidam inter eos Cracouic conaciones habere solitus, tantam claritatem non ferens, contratio id obfuscare uoluit miraculo: eoque hominem rusticanum Matthæum nomine, pagi Bithagiensis colonum, exigua pecuniola conductum subornauit, ut mortuum se simularet. Qua ille conditione accepta, infercerum impositus & ad sepulchrum delatus est, sequente funus uoxe & rato domesticorum grege, cum multo ploratu. Ibi quasi forte forsua adueniens Polychronius (hoc enim nomen historia tribuit) ad templi fores sun ussisti iubet, & sermone ad populum de Euangelij quod ipsis annunciaret ueritate habitõ: O Deus, inquit, omnipotens, sana obsecro manu tua omnipotente incredulitate in huius populi: & ad corroborationem ueritatis, quam populo huic annuncio, excuscita, qua so, mortuum hunc, tu qui Lazarium à mortuo resuscitaisti. Deinde mortuum uelamans, Matthia, inquit, prodi, surge Matthisia. At uerò ille, quod dicitur, mortuo naniã carnabat. Apertã enim sanãpila, Matthisias uere mortuus

est repertus. Tunc uxor lamentari, Dei & hominumque opem implorare, & homicidam prædicantem detestari atque execrari, totam denique rem omnibus enarrare, dolore uocem ueritatis in dicem exprimente. Testis huius retrogradi miraculi fuit Dominicanus quidam Religiosus, qui eodem die in oppidum uenerat, in Russiam inde proficiscens, ut Rescius, Lindanus & Alanus Copus in Dialogis suis testatur. Et sicuti miraculum hoc nouos Euangelicos ualde infamauit, ita aliud quod Anno M. D. LXXIX. Cracouicæ euenit, Catholicam fidem plurimum confirmauit, Quum enim in solenni processione Eucharistia Sacramentum circumferretur, iutoris cuiusdam Arriani uxor è fenestra prospiciens exclamauit: Ecce qualem uersum Papisã portant & adorant. Vix inde in cubiculum digressum diabolus arripit, tandem post horribiles ululatus, cruciatus & blasphemias, infelicem animam in mariti complexu exhalantem. Huius rei tora ciuitas Cracouicensis, primaria regni urbs, testis est, ut Rescius scribit. En tibi a. daciã & furorem hæreticorum! En Dei iustitiam, iniurias suas etiam hoc sæpe uleiscentis! Eo usque uero illorum progressa erat insolentia, ut sacerdotem quendam alio colore accersitum, cogere uoluerint, ut Eucharistia Sacramentum porco fascisci in uoluto, tamquam agro in obscuro loco decumbenti porrigeret: qui tamen animaduersa fraude, mori potius quam tam nefarium facinus admittere uoluit. Hoc quidem in oppido quodam Prussic Nitich nomine, accidisse memorant. Multa alia his similia omitto, ab hæreticis, illis in locis ad Catholicam uexandam & opprimendam religionem, non minus, quam quæ dicta sunt, flagitiose perpetrata.

QVIBVS RATIONIBVS CATHOLICA in Polonia regno conseruata sit religio.

CAPVT XI.

ARGVMENTVM

- I. Quorundam Polonia Episcoporum conatus.
- II. Ecclesiastici status in Polonia opulentiã & dignitas.
- III. Memorabile Philippi Augusti Francia regis responsum.
- IV. Palatini Podolia ad Catholicam fidem conuersio.

I. Ea-